U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **P. Č.,** proti žalovanému: **Obvodní soud pro Prahu 10**, se sídlem 28. pluku 1553/29b, Praha 10, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2012, č. j. 3 A 35/2012 - 11,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Včasnou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel) domáhá zrušení shora uvedeného usnesení Městského soudu v Praze. Jím soud výrokem I. stěžovatele osvobodil od placení soudních poplatků a výrokem II. zamítl jeho návrh na vydání předběžného opatření. Tímto návrhem se stěžovatel domáhal, aby bylo České poště, se sídlem Senovážné nám. 1, České Budějovice, přikázáno, „*aby se do doby rozhodnutí soudu o žalobě zdržela vracení jakékoli soudní písemnosti, vypravené žalovaným a určené žalobci k dodání na adrese P. r., Č. B., v době před uplynutím deseti kalendářních dnů od připravení k vyzvednutí (od příchodu listovní zásilky na poštu).*“ V poučení uvedeného usnesení soud uvedl, že „*proti výroku II. tohoto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s.ř.s.].*“.

V kasační stížnosti se stěžovatel domáhá zrušení napadeného usnesení soudu s tím, že namítá odepření práva na procesní prostředek předběžné ochrany, upírání práva na opravný prostředek, osočování stěžovatele ze strany soudu, překročení lhůty pro rozhodnutí o návrhu, nedostatečné odůvodnění napadeného usnesení a nesprávnou formulaci výroku „zamítá se“. K přípustnosti kasační stížnosti stěžovatel uvádí, že rozhodnutí, kterým byl zamítnut návrh, není ze své povahy dočasné, nýbrž konečné. Ze své podstaty totiž nic dočasně neupravuje. Dočasnost implicitně definuje § 38 odst. 4 s. ř. s. Takové účinky má tedy jen pozitivní rozhodnutí, nikoli negativní.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Podle Nejvyššího správního soudu z obsahu kasační stížnosti vyplývá, že stěžovatel napadá výlučně výrok II. předmětného usnesení soudu. To je ostatně logické, neboť výrokem I. mu bylo přiznáno osvobození od placení soudních poplatků. Napadený výrok II., kterým byl zamítnut návrh stěžovatele na vydání předběžného opatření, je podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. rozhodnutím, které je podle své povahy dočasné. Rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím, které slouží k zatímní (tj. přechodné) úpravě poměrů účastníků, a to do doby, než se změní poměry nebo než bude pravomocně rozhodnuto o věci samé. Rozhodnutí o předběžném opatření má pouze omezené trvání; není-li zrušeno soudem, zaniká *ex lege*. Nejvyšší správní soud k námitce stěžovatele konstatuje, že dočasnou povahu má i rozhodnutí soudu o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření. Soud jím totiž nijak nepředjímá postup při rozhodování o věci samé. Zamítnutím návrhu na vydání předběžného opatření soud rozhoduje jen o tom, že nepřistoupí k úpravě poměrů účastníků v průběhu soudního řízení, tedy dočasně. K úpravě poměrů účastníků však bezpochyby může dojít v důsledku následného meritorního rozhodnutí. K závěru o nepřípustnosti kasační stížnosti proti takovému rozhodnutí dospěl Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 28. 1. 2004, č. j. 1 Ans 2/2003 - 35, publikovaném pod č. 762/2006 Sb. NSS, podle kterého „*rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření je rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání. Kasační stížnost směřující proti rozhodnutí, jímž byl zamítnut návrh na vydání předběžného opatření, je podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. nepřípustná*.“ Nejvyšší správní soud v nyní posuzované věci neshledal důvod odchýlit se od této judikatury, přičemž argumentaci stěžovatele nepřisvědčil. Ostatně shodné závěry vyslovil Nejvyšší správní soud vůči stěžovateli též v usnesení ze dne 31. 5. 2012, č. j. 7 As 75/2012 - 13. O nepřípustnosti kasační stížnosti byl přitom stěžovatel také v napadeném usnesení řádně a správně poučen.

S ohledem na shora uvedené Nejvyšší správní soud postupem podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost stěžovatele jako nepřípustnou odmítl. Za daných okolností nebylo na místě odstraňovat vady kasační stížnosti spočívající v nedostatku povinného zastoupení stěžovatele advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2012

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu